

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/141/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614201147
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5614201147.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej, členov senátu JUDr. Jána Burika, JUDr. Ladislava Mejstříka, v právnej veci navrhovateľa PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, proti odporcom v rade 1/ E. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XX, v rade 2/ F. O., nar. XX. X. XXXX, bytom J. XX, v konaní o zaplatenie 259,49 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 10C/69/2014-34 zo dňa 19. 5. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcom v rade 1/, 2/ náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu navrhovateľa zamietol. Odporcovi v rade 1/ a odporkyni v rade 2/ náhradu trov konania nepriznal.

Z výsledkov vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že navrhovateľ ako veriteľ a odporcovia ako spoludlžníci uzatvorili 30. 4. 2010 zmluvu o revolvingovom úvere s výškou úveru 450,- eur, so splácaním úveru v 18-tich splátkach vo výške 37,07 eur, s ročnou percentuálnou mierou nákladov 70,01 % a s výškou revolvingu 249,11 eur a ročnou percentuálnou mierou nákladov po poskytnutí revolvingu 58,50 %. Podľa oznámenia navrhovateľa o schválení úveru, ako aj údajov o schválenom úvere v zmluve, bolo navrhovateľom akceptované poskytnutie úveru vo výške 450,- eur so splatnosťou v 18-tich splátkach vo výške splátky 37,07 eur pri ročnej percentuálnej miere nákladov 63,02 % a revolvingu vo výške 249,11 eur pri predpokladanej ročnej percentuálnej miere nákladov po poskytnutí revolvingu 45,75 %. Z vykonaného dokazovania považoval za preukázané dojednanie účastníkov o poskytnutí úveru vo výške 450,- eur a revolvingu vo výške 249,11 eur. Navrhovateľ však neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal svoje tvrdenie o poskytnutí revolvingu vo výške 444,84 eur. V návrhu na uzavretie zmluvy a v jeho akceptácii je uvedená výška revolvingu 249,11 eur. Oznámenie o schválení úveru, obsahujúce údaj o výške revolvingu 312,83 eur nepredstavuje zmluvné dojednanie účastníkov. Napokon i z karty klienta vyplýva celková suma vyplateného revolvingu len 185,39 eur (530,25 eur - 344,86 eur). Zmluva je dvojstranný právny úkon, ktorý vzniká na základe dvoch platných vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán, ktoré vzhľadom na zákonné ustanovenie § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch musia byť v prípade spotrebiteľského úveru vykonané v písomnej forme (návrh na uzatvorenie zmluvy - oferta a prijatie návrhu na uzavretie zmluvy - akceptácia). Z vykonaného dokazovania súd nemal preukázanú existenciu dvoch platných, vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán o poskytnutí revolvingového úveru v sume 444,84 eur. Taktiež z vykonaného dokazovania nepovažoval za preukázané, že výška ročnej percentuálnej miery nákladov je

v návrhu na uzavretie zmluvy - oferte iná (70,01 %, resp. po poskytnutí revolvingu 58,50 % a prijatí návrhu - akceptácii 63,02 %, resp. po poskytnutí revolvingu 45,75 %). Za právne bezvýznamné považoval, či uvedená zmena je v prospech alebo v neprospech spotrebiteľa. Z uvedeného vyvodil, že medzi účastníkmi nedošlo k platnému dojednaniu ročnej percentuálnej miery nákladov, nakoľko zo strany navrhovateľa nebol bezvýhradne akceptovaný návrh odporcov na uzavretie zmluvy v uvedenej časti. Keďže nedošlo k platnému dojednaniu ročnej percentuálnej miery nákladov, považoval poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov, v nadväznosti na čo žalobu navrhovateľa vo zvyšnej časti zamietol. Prihliadol pritom na skutočnosť, že podľa karty klienta výška poskytnutého úveru predstavovala 530,25 eur a odporcovia podľa výpisu, aj tvrdení navrhovateľa v žalobe, zaplatili celkovo 852,61 eur.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s prihliadnutím na úspech odporcov v spore a skutočnosť, že si náhradu trov konania neuplatnili, nevyšli, ani z obsahu nebolo zistené, že by im účelne vynaložené výdavky vznikli.

Proti rozsudku okresného súdu, v zákonnej lehote, doručil odvolanie navrhovateľ. Uviedol, že ust. § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. vyžaduje, aby okrem absencie predpísaných náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere nebola dodržaná aj predpísaná písomná forma. V tomto prípade súd neskonštatoval, že by zmluva nemala písomnú formu, teda podmienky pre aplikáciu uvedeného ustanovenia neboli splnené, nakoľko použitie spojky „a“ predstavuje konjunkciu, teda predpoklad k tomu, aby boli súčasne splnené podmienky aj ohľadne formy zmluvy, aj ohľadne jej obsahu. Namietol nesprávnosť záverov súdu o tom, že zo strany odporcov nedošlo k prijatiu návrhu na uzavretie zmluvy v plnom rozsahu v zmysle

§ 44 ods. 2 OZ, a teda nedošlo k platnému dojednaniu ročnej percentuálnej miery nákladov, v nadväznosti na čo úver považoval za bezúročný a bez poplatkov. Z napadnutého rozsudku nevyplýva v prvom rade skutočnosť, či zníženie údaju o ročnej percentuálnej miere nákladov je výhradou, obmedzením alebo inou zmenou návrhu. Celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom jednoznačne definuje zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ich výška v tomto prípade tvorená len sumou zmluvnej odmeny, úroku za úver, je v návrhu na uzavretie zmluvy a v jeho prijatí zhodnou. Údaj o RPMN nie je osobitne dojednávany, ale je výsledkom prepočtu náležitostí zmluvy, ktoré boli medzi zmluvnými stranami dohodnuté, sú zhodné a sú nesporné. Závery súdu o neakceptovaní návrhu odporcu na uzavretie zmluvy v časti údaju o RPMN zo strany navrhovateľa nie sú dôvodnými. Ustanovenia OZ o uzatvorení zmlúv nepredstavujú kogentnú úpravu, pričom súd nie je oprávnený meniť, resp. doplňovať vôľu účastníkov. Tým, ako zmluva vzniká, sa však vôbec nezaoberal. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť, prípadne zrušiť a zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania, ktoré vyšli.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu ako správny, podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver. Svoje rozhodnutie vyčerpávajúcim spôsobom postupom podľa § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodnil.

Odvolací súd preskúmal predmetnú úverovú zmluvu a zistil, že táto neobsahuje zákonom predpísané náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to konkrétne termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 4 ods. 2 písm. g/ zákona č. 258/2001 Z.z.). Údaj o konečnej splatnosti by mal byť v zmluve definovaný jednoznačným a nespochybniteľným spôsobom tak, aby mal spotrebiteľ možnosť jednoducho zistiť, v akom čase bude úver splatený. Neskôr doručené oznámenie veriteľa o schválení úveru takýto údaj síce obsahoval, avšak tento nebol podpísaný aj dlžníkom, nejednalo sa o dvojstranný právny úkon. Nemožno sa stotožniť s argumentáciou navrhovateľa, že oznámenie veriteľa o schválení úveru je súčasťou zmluvy o úvere. Vzniku zmluvy predchádza ponuka, následná akceptácia znamená uzatvorenie zmluvy. Ak však táto akceptácia obsahuje nové podmienky, treba ju považovať za nový návrh na uzatvorenie zmluvy (§ 44 ods. 2 OZ), pretože predstavuje nový jednostranný prejav vôle

účastníka zmluvy. Správne okresný súd vyhodnotil oznámenie veriteľa a zaslanie dlžníkovi následne po uzatvorení zmluvy ako jednostranný prejav vôle, ktorý sa mohol stať súčasťou zmluvy až jeho akceptovaním zo strany odporcu. Taktiež sa v zmluve nikde nenachádza ani údaj podľa § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z.z. o výške splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktoré mali odporcovia navrhovateľovi zaplatiť. Zmluva obsahuje len počet splátok, z ktorého údaju však nie je zrejmá skladba splátky, t.j. aká je suma započítavaná na istinu, aká na úroky, prípadne iné poplatky. Odporcovia sa niektoré z podstatných náležitostí zmluvy o úvere dozvedeli následne z oznámenia veriteľa o schválení úveru, teda až potom, čo podpísali listinu označenú ako žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluva o revolvingovom úvere, pričom zákon vyžaduje, aby už pri uzatváraní zmluvy boli zmluvnými stranami dohodnuté a ustálené všetky povinné náležitosti zmluvy, čo v tomto prípade dodržané nebolo. Správne preto okresný súd konštatoval, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala povinné náležitosti, ktorý nedostatok zákon o spotrebiteľských úveroch v ust. § 4 ods. 3 sankcionoval tým, že takýto úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Taktiež je potrebné záverom uviesť, že pokiaľ by úverová zmluva obsahovala všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, bolo by potrebné zo strany súdu zaoberať sa aj výškou zmluvného úroku, keď ročná úroková sadzba v predmetnej úverovej zmluve bola ustálená na 70,01 %, pričom takáto výška úroku zjavne vybočuje z rámca akéhokoľvek úverovania, ktoré by bolo akceptovateľné z hľadiska dobrých mravov (rozhodnutie NS SR 5Cdo 56/2011 o neplatnosti 48 % úrokov pre rozpor s dobrými mravmi).

V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti, v ostatnom sa stotožniac s odôvodnením rozhodnutia zo strany okresného súdu, odvolací súd toto ako správne, podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Odporcom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko nebolo preukázané, že by im v súvislosti s odvolaním, podaným zo strany navrhovateľa, účelne vynaložené výdavky vznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.